

GEHIAGO PENTSATU BEHAR

DUGU KUTSATU AURRETIK

Bazen behin Ipar-Poloan kokatzen zen herri txiki bat. Herriak berezitasun bat zuen, bertako biztanle guztiak animaliak ziren, eta haien artean hartz zuri kume bat bizi zen Shaily izena zuena. Shaily oso txuria zen, sudur motza zuen eta begi urdinak zituen. Lotsatia, jatorra eta bihotz onekoa zen.

Egun batean, normalean baino bero gehiago egiten zuen eta hurrengo egunetan ere antzeko tenperatura egingo zuela zegoen iragarrita. Biztanleak kezkatuta zeuden egun osoa etxean sartuta pasatzen zutelako. Shaily ere kezkatuta zegoen Ipar-Poloko animaliek hotza behar zutelako eta orduan ideia bat bururatu zitzaion:

- Bai! Badakit, ni izango naiz klima aldaketa hau zergatik den deskubrituko duena, baina... Hori egitea ezinezkoa da eta laguntzarik gabe ezingo dut egin.

Shailyk ez zuen lagunik, lagunak egitea asko kostatzen bait zitzaion. Eta azkenean, etxeratu egin zen. Lotara joan zen eta amesten zuen bitartean zer egin zezakeen pentsatzen saiatzen ari zen. Eta bat batean kolpe batez esnatu zen ideia zoragarri bat eduki bait zuen.

Bere ideia txori mezulari horietako baten laguna egin, egoera adierazi eta txoriak munduari jakinaraztea, orduan, txori mezulari baten laguna izateko planarekin hasi zen.

Bere motxilan beharrezkoak izango zituen gauza guztiak prestatu eta txori mezulari baten bila abiatu zen, oihanetik, basamortutik eta beste hainbat lekuetatik pasa zen txoriaren bila, baina txori mezulari baten arrastorik ere ez. Halako batean, loro handi koloretsu bat hurbildu zitzaion eta zeren bila ari zen galdetu zion, eta Shailyren erantzuna honako hau izan zen:

- Txori mezulari baten bila ari naiz.
- Ba, zorteko zaude, txiki, nik badut lagun bat, txori mezularia dena- erantzun zuen loroak.
- Bai, benetan?-esan zuen Shailyk begiak disdiraz beteta zituen bitartean.
- Nahi baduzu lagunduko dizut haren bila- esan zuen loroak.
- Bai, benetan, eskerrik asko-erantzun zuen Shailyk loro handi eta koloretsu hura besarkatzen zuen bitartean.

Orduan txoriaren bila abiatu ziren eta bitartean Shailyk loroari zergatik behar zuen txori mezulariaren laguntza kontatu zion. Loroak orduan zerbait gogoratu zuen

eta Shailyri kontatu zion:

-Gogoratzen dut, txikia nintzela, Europa zeharkatu nuela gurasoekin batera eta han fabrika asko zeuden era guztietakoak baina denak ke beltza botatzen zuten zerurantz eta gurasoekin batera segituan alde egin genuen keak harrapa ez genitzan.

Halako batean, baso hostotsu batera heldu ziren eta loroak zuhaitz handi bateko zuloa seinalatu zuen. Zuhaitzeko zulorantz joan ziren eta bat-batean, txori txuri txiki bat irten zen zulo hartatik eta loroarekin hizketan hasi zen oso arraro. Esaten zutena inork ulertu ez zezan eta halako batean, txoria Shailyrekin hizketan hasi zen, eta Shailyk hau esan zion:

- Nire arazoa, nire herria, Artikoa, urtzen ari dela da eta horretarako zure laguntza behar dut, posible izango litzateke zuk mundu guztiari adieraztea, gizakiak gutxiago kutsatu behar dutela, nire herria urtu ez dadin?

Orduan, txori mezulariak albiste paper batzuk egin zituen eta handik egun batzuetara, banatzeari ekin zion.

Handik aste batzuetara, Antartikako herria bere onera bueltatzen hasi zen, eta herritar guztiak oso pozik zeuden Shailyk egin zuen lanarekin. Shaily ere pozik zegoen eta horrez gain bi lagun zoragarri egin zituen bidaia zoragarri eta emozioz betetako honetan. Honako kasu hau ondo bukatu zen baina... KONTUZ! Eta argi ibili bestela gure Lurra suntsitu egingo da eta gogoratu gehiago pentsatu kutsatu aurretik.

DON'T WORRY, BE CAPI